

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010488
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514010488.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému Y. O., nar. XX.XX.XXXX v S., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Ilava, stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júna 2015 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn.: 1T/187/2014 zo 06.03.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. O.
z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom rozsudkom sp. zn.: 1T/187/2014 zo dňa 06.03.2015 uznal obžalovaného Y. O. za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 2.9.2014 v čase asi o 21.00 hod. v Bzinciach pod Javorinou na ulici medzi potravinami Coop Jednota a pohostinstvom Club 56, obžalovaný pod vplyvom alkoholu prišiel k osobnému motorovému vozidlu zn. VW Passat, EČV: NM-XXXAZ, v ktorom sedel na mieste vodiča poškodený D. Q., na ktorého začal obžalovaný vykrikovať, aby mu dal „jeho 40,- €“, pričom poškodený D. Q. tvrdil, že mu nič nedlhuje, na čo obvinený reagoval slovami „nerob zo seba kokota, je to za baterky a ja si potrebujem vyplatiť sekeru v krčme“ a následne obžalovaný udrel pri uvedenom motorovom vozidle sa nachádzajúceho poškodeného P. Q. rukou zovretou v päsť na ústa, čím mu spôsobil poškodenie predného zuba, ktoré si vyžiadalo stomatologický zákrok, na čo poškodený D. Q. povedal obžalovanému, aby nechal jeho brata P. Q. na pokoji, a po tom, ako vyšiel poškodený D. Q. z uvedeného motorového vozidla, ho na ulici obžalovaný neočakávane udrel pravou rukou zovretou v päsť do oblasti tváre na ľavý spánok, následkom čoho poškodený D. Q. spadol na zem, kde zostal otrášený nehybne sedieť na ceste a potom si šiel sadnúť späť do motorového vozidla na miesto vodiča, a keď C. C. povedal, že on vie, komu predmetné motorové vozidlo patrí a zavola majiteľovi vozidla, obžalovaný na to reagoval slovami smerom k poškodenému D. Q., že kým mu nedá peniaze, tak odtiaľ poškodený D. Q. neodíde, pričom obžalovaný priskočil k sediacemu poškodenému D. Q., ktorého chytil za tričko pri krku a násilím ho vytiahol von z motorového vozidla a počas toho na neho opakovane kričal, že chce iba tie peniaze, pričom poškodený P. Q. sa následne snažil upokojiť situáciu s prísľubom, že požadované peniaze zoženú a dajú ich obžalovanému a po krátkej dobe, kedy na miesto prišiel na motorovom vozidle poškodený U. Q. spolu s Q. P. a F. P. a po slovách obvineného „to týchto si si na mňa zavolať“, obžalovaný na ulici chytil poškodeného U. Q. a prevliekol mu mikinu cez hlavu a taktiež ho udrel do oblasti tváre, pričom následne sa obaja začali sácať, biť päsťami, s bitkou pokračovali aj na zemi a ako poškodený U. Q. obžalovaného pridržiaval kolenom na zemi, obžalovaný ho požiadal, aby ho pustil, poškodený U. Q. tak urobil, na čo okamžite

dostal od obžalovaného silný úder päťou do ľavej strany tváre, na lícnu kosť, následkom čoho spadol na zem na chrbát a na hlavu, v dôsledku čoho poškodený U. Q. utrpel zranenia - pohmoždenie záhlavia, pohmoždenie hrudno - dierkovej oblasti chrbta, podvrtnutie 4. prsta ľavej ruky a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré si vyžiadali lekárske vyšetrenie a ošetrovanie.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný zaradený pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný vo výroku o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny a nezákonný. Výhrady má jednak voči skutkovým zisteniam, ako i voči ich interpretácii súdom a k právnej kvalifikácii. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že skutok sa nestal a neprebíhal tak, ako je uvedené v rozsudku. Nie je žiaden rozpor medzi výpoveďami obžalovaného a svedkov. Skutok možno rozdeliť do dvoch samostatných udalostí. Druhá časť skutku sa začala v čase, keď sa na miesto dostavilo druhé vozidlo poškodených. Pred príchodom tohto vozidla bol konflikt zažehnaný a nič nenasvedčovalo tomu, že by sa mal obnoviť. Táto druhá časť konfliktu nie je tou časťou skutku, z ktorej je vyvodzované naplnenie skutkovej podstaty trestného činu lúpeže. Táto časť sama osebe ako i v súvislosti s predchádzajúcou časťou naplňuje iba skutkovú podstatu prečinu výtržníctva. Dokazovaním bolo ustálené, že v prvej časti konfliktu sa nemôže jednať o zločin lúpeže. Obžalovaný síce oslovil poškodeného D. Q. zvýšeným hlasom a agresívnym vystupovaním so žiadosťou o vrátenie dlhu - sumy 40 €, avšak cieľom bolo vzbudenie autority. Žiadneho násilného správania sa však nedopustil, prebehla len výmena vulgarizmov. Až v komunikácii medzi obžalovaným a P. Q. prišlo k udretiu P. Q. zo strany obžalovaného, avšak z dôvodu že tento sa mal škaredo pozrieť na C. C. a obžalovaný si myslel, že na C. zaútočí. Vôbec to však nesúviselo s vyplatením dlžnej sumy. Ani ďalší úder nesúvisel s dlhom, keď sa obžalovaný zľakol, že D. Q. ide na pomoc svojmu bratovi. Vzhľadom na uvedené sú v skutkovej vete rozsudku viaceré nesprávnosti. Je tam uvedené, že obžalovaný následne udrel pri uvedenom motorovom vozidle sa nachádzajúceho P. Q.. Toto nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Udretiu P. Q. predsa niečo predchádzalo. Nie je tiež správne konštatovanie, že obžalovaný vytiahol D. Q. násilím z vozidla. D. Q. uviedol, že obžalovaný ho držal za tričko, ale on vystúpil z vozidla sám. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie rozhodnutie.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania a napadnutý rozsudok navrhol zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sa k návrhu svojho obhajcu pripojil a uviedol, že mu je to celé ľúto, ale rozhodne nešlo o lúpež.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva

na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného zločinu a prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým priamou výpoveďou poškodených D. Q., P. Q., U. Q. a svedkov X. L., F. P. a Q. P., ako i lekárskymi správami preukazujúcimi napadnutie poškodených a teda použitie násillia.

Samotný obžalovaný fyzickú inzultáciu poškodených nepoprel, no rozhodne poprel, že by od poškodených žiadal vyplatenie nejakej peňažnej sumy. Podľa neho rozhodne nešlo o lúpež.

Z výpovedí poškodených D. Q. a P. Q. však jasne vyplýva, že obžalovaný voči nim použil násillie (úder do tela, držanie za tričko, vyťahovanie z vozidla) a to v priamej súvislosti s požiadavkou na zaplatenie sumy 40 €. Krajský súd pripomína, že v danom prípade vôbec nie je rozhodujúce, či obžalovaný mal voči niektorému z poškodených oprávnenú pohľadávku, alebo nie. Zaplatenie uvedenej sumy požadoval obžalovaný od poškodeného D. Q. pred napadnutím P. Q., následne napadol P. Q., potom D. Q. a zopakoval, že neodíde, kým nedostane späť svoje peniaze. Toto jeho konanie bolo v zhode s názorom okresného súdu, i podľa názoru krajského súdu kontinuálne a „zastrešené“ zámerom získať od poškodeného D. Q. požadovanú sumu. Rozhodne nebol produkovaný žiaden dôkaz preukazujúci tvrdenie obžalovaného, že vo vzťahu k vyplateniu žiadanej sumy nepoužil násillie. Opak je pravdou. Rovnako bolo vyvrátené i tvrdenie obžalovaného, že druhýkrát poškodeného D. Q. z auta za použitia násillia nevyťahoval. Poškodený D. Q. potvrdil, že obžalovaný ho z vozidla ťahal. I keď vo vzťahu k zisteniu použitia násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci už predtým, nemá toto konštatovanie zásadný význam. Skutkové zistenia teda korešpondujú s vykonaným dokazovaním a tomu zodpovedá i príslušná právna kvalifikácia.

Následné násillné pokračovanie konania obžalovaného je preukázané výpoveďami svedkov U. Q., F. P., Q. P. a X. L.. Nakoniec, ďalší priebeh skutku tak ako bol zistený, obžalovaný nepopiera.

Tvrdenia všetkých svedkov navzájom logicky korešpondujú a sú tiež v zhode s ostatnými listinnými dôkazmi. Rovnako ako okresný súd i krajský súd považoval výpoveď svedka C. C. ako nevierohodnú, pretože nie je podporená žiadnym z iných dôkazov a naopak, vykonaným dôkazom odporuje. Túto skutočnosť krajský súd vysvetľuje tým, že C. C. je priateľ obžalovaného, bol v danej veci stíhaný ako spoluobvinený, pričom trestné konanie voči nemu bolo vylúčené na samostatné konanie. Pri výpovedi bol preto zrejme motivovaný snahou nepriťažiť sebe ani obžalovanému.

Na základe výpovedí poškodených a ostatných svedkov ako i ostatných vykonaných listinných dôkazov teda možno nepochybne skonštatovať, že obžalovaný proti inému použil násillie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a zároveň sa dopustil slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Vzhľadom na bezprostrednú časovú nadväznosť oboch konaní obžalovaného, i krajský súd konanie obžalovaného právne posúdil ako jeden skutok.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku aj ako zločinu lúpeže podľa § 188 Tr. zákona a nie ako zločinu vydierania podľa § 189 Tr. zákona sa krajský súd s touto kvalifikáciou stotožňuje. Poukazuje pritom na závery teórie trestného práva hmotného i staršiu judikatúru, z ktorých vyplýva, že trestný čin vydierania je vo vzťahu k trestnému činu lúpeže v pomere špeciality. O trestný čin lúpeže ide vtedy, ak páchatel koná v

úmysle zmocniť sa cudzej veci v bezprostrednej časovej nadväznosti na vyhrážku násilím, alebo použitie násilia. Ak však páchatel použije vyhrážku násilím, alebo reálne násilie v úmysle donútiť poškodeného, aby mu vydal vec v blízkej či vzdialenejšej budúcnosti, ide o trestný čin vydierania (pozri napríklad R 30/1981). Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje krajský súd všetky námietky obžalovaného za nedôvodné.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne ustálil subjektívnu stránku konania obžalovaného, tak ako je vyjadrená aj v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené bola vyvrátená obrana obžalovaného tak, ako ju uvádzal aj v odvolaní. Odvolací súd sa teda v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a napokon tiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Ten svojím konaním nepochybne naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona. Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní, pričom s podrobnejším odôvodnením týkajúcim sa skutkového stavu a právnej kvalifikácie v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Možno preto skonštatovať, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal súdený skutok tak ako je to uvedené v skutkovej vete výroku o vine.

Napokon možno konštatovať, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúcu okolnosť (poľahčujúcu pritom správne nezistil), osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný opakovane spáchal zločin, bolo potrebné trestnú sadzbu upraviť postupom podľa § 38 ods.5 Tr. zákona, teda zvýšiť jej dolnú hranicu. Súdu prvého stupňa sa však javil takto určený trest príliš prísny a preto použil postup podľa § 39 Tr. zákona a trest ukladal pod dolnú hranicu takto určenej trestnej sadzby, na samej spodnej hranici pôvodnej trestnej sadzby pred úpravou. Je otázne, či súd prvého stupňa mal ukladať trest pod spodnú hranicu upravenej trestnej sadzby. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie podal len obžalovaný a nutnosť rešpektovania zákazu reformácie in peius, sa krajský súd touto otázkou bližšie nezaoberal, pretože v prípade nesplnenia podmienok na aplikáciu ukladania trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, by obžalovanému nemohol uložiť vyšší trest.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, možnosti nápravy a skutočnosť, že odvolanie bolo podané výlučne v prospech obžalovaného, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 3 roky ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na spáchanie aktuálnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, neprichádzalo uloženie podmienečného (miernejšieho) trestu do úvahy.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného Y. O. odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.